המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ואת
החלבים ואת הכליות ואת היתרת מן הכבד מן
החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה
את משה ואת הבשר ואת העור שרף
באש מחוץ למחנה וישחט את העלה
וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על
המזבח סביב ואת העלה המציאו אליו
לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח ורחץ
את הקרב ואת הכרעים ויקטר העלה
המזבחה ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר
החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו
כראשון ויקרב את העלה ויעשה כמשפט
ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר
על המזבח מלבד עלת הבקר ויזבח
את השור ואת האיל זבח השלמים
אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו
ויזרקהו על המזבח סביב ואת החלבים מן
השור ומן האיל האליה והמכסה את
הקרב והכליות ויתרת הכבד ויקטירו את החלבים
על החזות ויקטר החלבים המזבחה ואת
החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה
לפני יהוה כאשר צוה משה וישא אהרן
את ידו אל העם ויברכם וירד מעשת
החטאת והעלה והשלמים ויבא משה
ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את

מדבחא ית דמיא אליק ליסוד
דמדבחא
ית תרבא ית כליתא וית חיצרא
מן כבדא מן חטתא אסיק למדבחא
כמא די פקיד יי ית משה
וית בסרא וית משכא אוקיד בנורא
מבר למשריתא
ונכס ית עלתא ואמטיו בנוי אהרן
ליה ית דמיא וזרקיה על מדבחא
סחור סחור וית עלתא אמטיו
ליה לאברהא וית רישא ואסיק
על מדבחא
ורחיל ית גוא וית כרעיא ואסיק
על עלתא למדבחא וקריב ית
קרבן עמא ונסיב ית צפירא דחטתא
די לעמא ונכסיה וכפר כדמיה
כקדמאה וקריב ית עלתא
ועבדה כדינה
וקריב ית מנחתא ומלא ידיה מנה
ואסיק על מדבחא בר מעלת צפרא
ונכס ית תורא וית דכרא לנכסת
קדשיא די לעמא ואמטיו בני
אהרן ית דמיא ליה וזרקיה על
מדבחא סחור סחור
וית תרבא מן תורא ומן דכרא
אליתא וחפרגיא וכוליתא
וית יתר כבדא
ושויו ית תרבא על חזרותא
ואסיק תרבא למדבחא
וית חזרותא וית
שקא דימינא אריים אהרן
ארמא קדם יי כמא די פקיד
משה ואריים אהרן ית
ידוהי על עמא ובריכינון ונחת
מלמעבד חטתא ועלתא ונכסת
קדשיא ועל משה ואהרן
למשכן זמנא ונפקו ובריכו ית

ט״ו

ט״ו

ט״ו

ט״ו

ט״ו

ט״ו

ויהי ביום השמיני בשמאל

ויקרא דוד ומלכי ישראל שלשים
אלף ויקם דוד לדוד וכל
העם אשר אתו מבעלי
יהודה להעלות משם את
ארון האלהים אשר
נקרא שם שם יהוה צבאות
יושב הכרובים
עליו וירכיבו את ארון
האלהים אל עגלה חדשה
וישאהו מבית אבינדב
אשר בגבעה ועזא ואחיו
בני אבינדב נהגים את
העגלה חדשה וישאהו
מבית אבינדב אשר
בגבעה עם ארון האלהים
ואחיו הולך לפני הארון
ודוד וכל בית ישראל
משחקים לפני ישראל
בכל עצי ברושים
בכנרות ובנבלים ובתפים
ובמנענעים ובצלצלים
ויבאו עד גרן נכון וישלח
עזא את ארון האלהים
ויאחז בו כי שמטו
הבקר ויחר אף יהוה אל
עזא ויכהו שם האלהים
על השל ויבת שם עם
ארון האלהים ויחר

לדוד על אשר פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום
ההוא פרץ עזא עד
היום הזה וירא דוד את
יהוה ביום ההוא ויאמר
איך יבא אלי ארון יהוה
ולא אבה דוד להסיר אליו
את ארון יהוה אל עיר דוד
ויטהו דוד בית עובד אדום
הגתי וישב ארון יהוה בית
עובד אדום הגתי שלשה
חדשים ויברך יהוה את
עובד אדום ואת כל ביתו

שיש כו ופיקו בכליום ושרתה
ולא שרתה ס שכינה והיו ישר
נבלוים ומו לחשה רכעל הבב
הטורח שערחקן שתשרדה
שכינה מינן ודעשתפסר
לן ומעשה הנעל לפנר מו
הם ... הדבר אשר עה
תעשו

שיינ שמואל ויוסת עד דוד ותכל בחור
בישראל שלשים אלף. לפי שנוספו אלו בבבר
שהעלוקהו מחסרון. וזו היתה אסיפת שרי לדוד
ויסף. ויסף יהודה היא חמיה יעדים. ומו שבבהשל
ותיר הגבול מעלה היא קדמיה יעדים. ומעל לשון מישור.
ויקם ויקר דוד ויסף יהודה. שנוסף שם להעלות ואת
את הארון. וגם: אשר נקרא שם שם. אשר נקרא לו שם
לארון. ואמר שה. שהיה שם ה׳ יצבאות עליו. אל עגלה
עשה בדבר שאפילו הבקות שלבית הן ראינו אותן
כי עבודת הקדש עליהם בסבלו. ישאהו. ולפי שהיה חדשות
הוא לו חודש. בבית חודש. בבית מגרי. ושעשה נגרן
ודי כך. לפי כך שהבאון ומבית עובד אדום הבאון מבלו.
שלו. מסרבי הוים. שלו ואמר. והם אחיה הראשי הוסבת
הוים הקדשו אתם ואחיכם. והעלו הבהמות אחרון כי
ומרשוה לו לחם פרץ. מן כי לא
עם ארון האלהים. הרי זה מקרא קצר והכ בוים עם

ויגד למלך דוד לאמר ברך
יהוה את בית עובד אדום
ואת כל אשר לו בעבור ארון
האלהים וילך דוד ויעל את
ארון האלהים מבית עובד
אדום עיר דוד בשמחה ויהי
כי עשרה נשאי ארון יהוה
ששה צעדים ויזבח שור
ומריא ודוד מכרכר בכל עז
לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד
ודוד וכל בית ישראל מעלים
את ארון יהוה בתרועה ובקול
שופר והיה ארון יהוה בא עיר
דוד ומיכל בת שאול נשקפה
בעד

החלון ותרא את המלך דוד
מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז
לו בלבה ויביאו את ארון
יהוה ויציגו אותו במקומו
בתוך האהל אשר נטה לו דוד
ויעל דוד עלת לפני יהוה
ושלמים ויכל דוד מהעלות
העלה ומן השלמים ויברך
את העם בשם יהוה צבאות
ויחלק לכל העם לכל המון
ישראל למאיש ועד אשה
לאיש חלת לחם אחת
ואשפר אחד ואטיש שרה
אחת וילך כל העם איש
לביתו

איתן האזרחי: כמו עבד הרשים. שמתנהגין
בהן כל זמן: כי שמעו הבכר. ושמעוהו.
וכן תרגם יונתן ארמיתהי הוי מא ומאו
שמתגאין ומחה ידו בבריל. ומטמרין
ידיה: על השל. על השמנה. שה הלו. אחוז
הלו הוא עשרים שנה. שמאו לא כ
כל שק. עבד אדום. היה כהני הוים
מן הלוים: ויברך. אישתו. וה
שלמה. ילדו ששה בנים. בנים אחד
שנ ושלה הטמיע ששים. ושבעה
ועבד אדום. מכרם. מרקד. אפד
ס מעל מן פרעה בלשון. ומשקן
ומנגן כרעוד. וכן תרגם יונתן חמר
כרעוך. ואשפר אחד.
בבר. אישתה. גבר. ה׳ ר׳ א׳
חסלה